

SINAVA HAZIRLIK SÜRECİNDE YAŞANAN SORUNLAR

İletişim kazaları: Öğrenci ile anne babanın bir birlerini yanlış anlama eğilimi bu dönemde artar.

Aşırı duyarlılık (tepkisellik veya alınganlık): Bu dönemde kız öğrencilerde alınganlık, kolay ağlama, odasına kapanma, içedönüklük; erkek öğrencilerde ise kolay öfkelenme, agresif davranışlara sık rastlanmaktadır.

Velinin kaygısının yansımaları: Öğrencinin sürekli aynı tempoda çalışması oldukça zordur. Öğrencinin zaman zaman ders çalışma motivasyonunun düşmesi velilerin ders çalışma sistemine müdahale etmelerine neden olmaktadır. Bu müdahaleler öğrenci tarafından sert tepkilere veya hiç çalışmamak gibi pasif tepkilere neden olmaktadır.

Meslek seçimine müdahaleler: Ülkemizde sağlam ekonomik temellerin olmayışı, toplumda da ekonomik açıdan adeta bir panik durumu yaşanmaktadır. Her aile çocuğu için rahat ve mutlu bir gelecek hayal etmektedir. Ancak çocuğunuz ileride seçeceği eşi gibi, mesleğini de özgür iradesiyle seçmelidir.

Yozgat Rehberlik ve Araştırma Merkezi

VELİLER OLARAK NE YAPMALIYIZ?

***Olağanüstü davranmıyın:** Sınava hazırlık süresince veya sınava kısa bir süre kaldığında evdeki düzen ve genel hava "her zamanki gibi" olmalı.

Gençlik döneminde olduğunu unutmayın: Unutmayın ki çocuğunuz ergenlik dönemini henüz bitirmedi. Ondan tipik yetişkin davranışları sergilemesini beklemeyin.

***Sevgiyi şartlı sunmayın:** Başarılı ya da başarısız her koşulda onların yanında olabileceğimizi onlara hissettirmeliyiz. Problemleri çözmeye değil anlamaya çalışın. Eleştirilmesi gereken durumlarda eleştirin, ancak yargılayıcı olmayın.

***Okursan hem kendini hem de bizi kurtarırın" türünde kahramanlık rolleri yüklemeyin:** Toplumdaki sınıf atlama çabası, ekonomik kaygıları giderme yolu hep "iyi bir meslek" düşüncesini de beraberinde getirmektedir. İyi bir meslek hedefine ise iyi bir üniversite yoluyla ulaşma çabası bazen ailelerin çocuklarına kaldıramayacakları sorumluluk türleri yüklemelerine neden olmaktadır.

***Üstün beklentiler oluşturmayın:** Öğrenciyi sınırlarının üstünde zorlamak, ulaşamayacağı hedefler konusunda ısrarcı olmak gerginlik, kaygı, başarısızlık, güvensizlik ve mutsuzluk sonuçlarını doğurur.

***Kıyaslama yapmaktan uzak durun:** Çocuğunuzun başarılarıyla kıyaslamayın. Çocuğunuzun sadece kendisiyle karşılaştırmalısınız. Yani önceki başarısı, önceki davranış biçimleriyle şimdiki durumu karşılaştırmak daha olumlu sonuç verecektir.

***Sınav yaşamın en önemli olayı değil:** Sınavı yaşamın tek ve en önemli dönüm noktası gibi algılamak ve bu şekilde ifade etmek var olan olağan kaygıyı daha da artırır.

Adres: Tekke mahallesi Altay Sokak No:38 YOZGAT

Telefon: 0 (354) 212 11 00

T.C.

YOZGAT VALİLİĞİ

İl Milli Eğitim Müdürlüğü

**YÜKSEK ÖĞRETİM SINAVINA
GİRECEK ÖĞRENCİLERİN VELİLERİNE
ÖNERİLER**

Yozgat Rehberlik ve Araştırma Merkezi

2020

Sınava hazırlık sürecinde hem sınava hazırlanan üniversite adayı hem de aile sonucun belirsizliğinden kaynaklanan yoğun bir kaygı yaşamaktalar. Bu kaygıyı sık sık birbirlerine yansıtmakta ve ilişkiler önemli oranda bu durumdan zarar görmektedir. Bu konuda öğrenciler anne ve babalarını, veliler de çocuklarını sürekli şikâyet eder hale gelmektedirler.

ANNE-BABA OLARAK KABUL EDİLMESİ GEREKENLER

- Çocuklarımızın sahibi değiliz, sadece anne ya da babasıyız. Onlar dünyaya gelmeden önce sorumluluklarımızı bilip kabul ettik. Birbirimizi seçme şansımız yoktu.
- Onların yetişkinliğe neredeyse erdiğini ve birer birey olduklarını, kendileriyle ilgili kararları verebileceklerini kabul etmeliyiz.
- Onları çocuk olarak algılayıp büyüdüklerini kabullenmediğimiz sürece, çocuk olarak yaşamlarına devam ederler. Yetişkin olarak algıladığımız oranda olgunlaşırlar.
- Ancak onları kafamızdaki yetişkin kalıbına sokmaya çalışmak bizlerden uzaklaşmalarından başka bir işe yaramayacaktır.

SINAVA HAZIRLIK SÜRECİNDE TİPİK ANNE BABA DAVRANIŞLARI

* Çocuğu ile ilgili tüm sorumlulukları üstlenip okul ödevleri için kütüphanelerde araştırma yapan, ÖSYS başvuru formunu çocuğu yerine kendisi dolduran, mümkün olsa onun yerine sınava girecek olan, “hiçbir iş yaptırmıyorum, hiçbir şeyini eksik etmiyorum, suyunu bile ayağına götürüyorum” diyen, hemen hemen tüm derslerde özel ders desteği sağlayan **“koruyucu” aile modeli.**

* Çocuğuna kaldıramayacağı derecede sorumluluk yükleyen, okul sonrası evde birçok işten sorumlu tutan(kardeşinin bakımından veya kardeşinin derslerinden sorumlu olma, misafir ağırlama, babaya iş yerinde yardımcı olmakla sorumlu olmak gibi), yani **“aşırı sorumluluk yükleyen” aile modeli.** Çocuğunun her davranışını “sorgulayan ve yargılayan” aile modeli . Yani “Sınavın nasıl geçti?” yerine “kaç yanlışın var, arkadaşın kaç puan aldı, senden yüksek alan kaç kişi var?” sorularını öncelikli soran aileler bu gruba girmektedirler.

* Çocuğun tüm yaşamını belirleyen ve planlayan **“müdahaleci” aile modeli.** Yani çocuğuna çalışma programı yapan, sürekli “ders çalış” diyen, hangi bölümü tercih edeceğini belirleyen aileler.

* Çocuğun geleceği konusunda aşırı kaygı duyan ve kaygısını çocuğuna fazlasıyla yansıtan **“kaygılı” aile modeli.**

Sınava hazırlı sürecinde olağanüstü bir durum varmış gibi **“olağanüstü iyi davranan” aile modeli.** Yani bir yıl boyunca eve misafir kabul etmeyen, seyahat programı yapmayan, çocuğunun salonda ders çalışmasına izin verip bir yıl boyunca hiç TV izlemeyen, fazla konuşmayan, çocuğuna adeta steril bir ortam yaratan aileler bu gruba dahildir.

Başarının özünde sorumluluk ve özgüven duygusu vardır. Özgüven, sorumlulukları alıp başarıyla yerine getirmekle oluşur. Sorumluluk vermede ölçü iyi belirlenmelidir. Gençlere verilebilecek en ideal sorumluluk, kendi geleceğinin belirleyiciliğini üstlenme sorumluluğudur.

